

KZRFES

GLASILO ZVEZE FANTOVSKIH ODSEKOV V LJUBLJANI. — IZHAJA VSAK DRUGI ČETRTEK. —
 NAROČNINA: LETNO DIN 20, POD SKUPNIM OVITKOM DIN 18. — ROKOPISI SE POSILJAJO
 NA NASLOV: UREDNIŠTVO »KRESA«, LJUBLJANA, KRŽIČEVA 6. — UPRAVA: »KRESA«, RA-
 KOVNIK, LJUBLJANA 8. ČEKOVNI RAČUN ŠT. 17.871.

LETO XI.

LJUBLJANA, ČETRTEK, 18. APRILA 1940.

ŠTEV. 9.

VERUJEM...

Zavedajmo se, da ne bo z rušenjem avtoritete in kulturnih vrednot, temveč s svetlo idejo vere in krščanske ljubezni zavladal na svetu nov in pravičnejši družabni red. Ne sovraštvo in maščevalnost, temveč odpuščanje in ljubezen, to je tisto, ki vedno daje in ne vpraša, kaj bo dobilo v povračilo.

Vera torej! Ta je edina zmožna upostaviti pravičnejši družabni red.

Mladina! Tvoja vera?

Vem, da se često spomniš lepih dni svoje mladosti, v kateri si sklepal roke k Bogu. Morda si v dnevih, polnih duhovne samote, znova zaželiš teh lepih dni svoje zorne mladosti.

Ne bodi malodušen! Saj ni vse obseženo v sklepanju rok in ponavljanju naučenih molitev. Vera se očituje v dejanjih.

Če o veri samo govoriš, ne držiš se pa njenih načel, si kakor prazno klasje. Vera, združena z dejanji, nekaj velja!

Ali je res za našo časno in večno srečo vera neobhodno potrebna?

Sv. pismo nam jasno odgovarja, da brez vere ni zveličanja.

Drugače je s časno srečo. Zdi se ti, da je toliko in toliko ljudi, ki so srečni tudi brez vere. Zadovoljni so, saj imajo vsega, kar jim srce poželi. To je res, če bi sreča obstajala samo v bogastvu. —

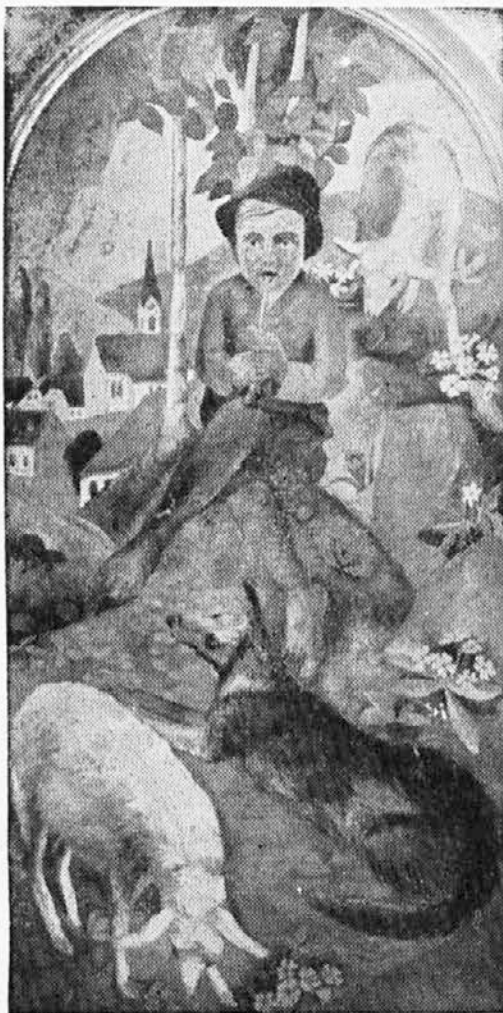
Blizu Cambrai-a v Franciji so našli neko jutro mrtvega fanta. Storil je samomor. V roki je držal samokres. Pri njem so našli pismo: »Do petnajstega leta sem bil srečen, ker sem našel v veri mir in zadovoljnost. V svetu sem izgubil čistost in z njo vero. Danes sem obupal nad življenjem!« —

Časopis »La Croix de Calais« je nedavno prinesel naslednji pretresljivi dogodek: »Neki liberalni delavec se je hvalil v gostilni, da mu je po treh letih vendarle uspelo narediti ženo neverno. Ko se je zvečer vrnil domov, je našel pred hišo množico ljudi. Pravijo mu, da se je zgodila nesreča. Vstopi. Strašen prizor: Na tleh zagleda ženo in troje otrok. Vsi so bili mrtvi. Zraven njih v krvi je ležal listek in na njem besede: »Mož! Dokler sem bila verna, sem prenašala nadloge radi večne sreče; zdaj pa, brez vere, mi je postala usoda neznošna. Moji otroci ne smejo biti nikoli tako nesrečni, zato sem vsem naredila konec...«

Kdor nima vere, ta ne pozna dobrot nebeškega Očeta, ta ne pozna ne odveze ne kesanja ne križa Kristusovega, ki nas tolaži in krepi v dolini solza.

Slovenski fantje, sklonimo glave in iz dna srca priznajmo: »Verujem...«

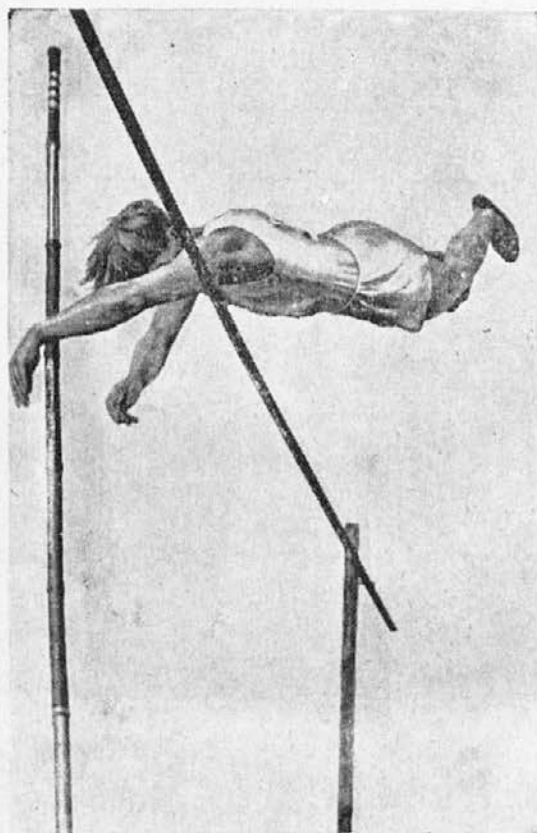
J. M.

Pomlad: Idila.

Zakaj so kmetski mladini potrebne telesne vaje?

Ko so pred triintridesetimi leti ustanovljali po Sloveniji orlovska telovadna društva, je marsikateri oče skomignil z rameni, češ, kaj je tega treba. Po mestih in po trgih ni bilo tolikšnega nasprotstva

Skok ob palici.

proti telovadbi kot taki; zato pa so idejni nasprotniki na vse mogoče načine ovirali ustanovitev telovadnega društva »Orel«. Na deželi so sicer vsa katoliška društva simpatično sprejeli, le niso mogli povsem razumeti pomena ter potrebe telesnih vaj za kmetsko mladino. Zato so morali tedanji pionirji naše mladinske organizacije premagovati velike zapreke in so se morali neprestano boriti z neprijatelji telesne vzgoje v lastnih vrstah in s sovražniki katoliškega gibanja izven njih.

Podeželsko ljudstvo se res ni moglo sprijazniti z mislijo, da je telovadba tudi kmetskemu fantu potrebna. Zato je bilo treba udarjati predvsem na druge strune, da se fantje na ta način odtegnejo gostilni, slabi tovarišiji, da se preprečijo pretepi in poboji, ki so bili v tistih časih redno na dnevnem redu. In če pomislimo, da je kmetski fant, kmetsko dekletko od ranega jutra do poznega večera na polju, v gozdu, kjer ima vsega v izobilju, kar je za zdravje nujno potrebno, to je gibanje, sonce, zrak in vodo, potem nam postane razumljivo, zakaj podeželsko ljudstvo ni videlo potrebe telesnih vaj za svojo mladino.

Toda nečesa ne smemo prezreti! Pri poklicnem, pa naj bo kmetskem ali drugem delu, se samo enostransko gibljemo in zato delujejo ene in iste mišice, medtem ko so druge premalo zaposlene, nekatere pa morda celo počivajo. Zato se enostransko telesno razvijamo, zato dobimo po večletnem samo poklicnem delu razne telesne hibe, kakor ukrivljene hrbtnice, napačno držo telesa, težko in nelepo hojo itd. S smotreno telovadbo in z modernimi telesnimi vajami pa se enostransko poklicno delo spravi v pravi tir. Za kmetskega fanta, ki dobi po svojem poklicnem delu neokretno in težko hojo, so telesne vaje potrebne, da se te hibe odpravijo. Mlad fant in mož morata biti gibčna in okretna! Kar pogledajte one kmetske fante, ki ne telovadijo, kako hojo imajo, kako se drže, da jih je včasih res žalostno pogledati, čeravno so v najlepši moški dobi. In če je treba steči, vam dihaajo po nekaj korakih kakor star kovaški meh. Samo s praktičnega stališča pogledjmo, koliko je vredno, če človek dobro teče in če lahko delj časa teče. Pri tem pa je zopet važno, da znamo premagati razne zapreke, ki se nam stavijo na poti. Naletimo na visok plot, katerega je preplezati, ali pridemo do jarka z vodo, ki ga je preskočiti. Vsega tega ne bomo mogli napraviti, če sta nam telovadba in šport tuja! Pa še na neko drugo praktično stran, ki jo ima kmetski fant od telovadbe, moram opozoriti, na vojaško službo. Ako je fant prej telovadil, mu bodo vse težkoče regrutskih vaj prihranjene. Z lahkoto bo delal razne telovadne gibe prostih in redovnih vaj, ki se pri vojakiht zahtevajo, red in disciplina ne bosta zanj noben problem, saj se je vsega tega prostovoljno privadil v telovadnem društvu.

Ivo Kermavner.

Jezuiti - naši učitelji

(Ob 400-letnici ustanovitve.)

Letos poteka 400 let, odkar deluje v Cerkvi Družba Jezusova, jezuiti. Red je ustanovil španski vitez Ignacij iz Lojole. Ta red se v mnogem loči od drugih cerkvenih redov: s posebno vnaemo goji duhovne vaje in ljudske misijone, vso svojo skrb posveča rešitvi človeške duše in slavi božji (njihov rek je znan: vse v večjo čast božjo!), urejen je strogo centralistično in zahteva od svojih članov

brezpogojno disciplino, zlasti pa neomajno vdanost sv. očetu; silno mnogo je storil red Družbe Jezusove za čistost Kristusovega nauka, ustanovil in vodil je in še zmerom vodi mnogo visokih šol in ima najznamenitejše knjižnice vsega sveta, redovnik jezuit se mora odreči vsaki časti in slavi, storiti mora vse, kar more, prilagoditi se zna izredno hitro vsem krajem in časom in prilikam in imà izredni čut za pre-

sojanje dobrih in slabih stvari, so dobri govorniki, njihovi govori so preprosti, a zato nič manj globoki. V svojem 400-letnem delu so imeli silen uspeh.

Učimo se od njih vsega zgoraj naštetega in zlasti danes ta dan delajmo po njihovih mislih in načelih, da bomo tako čim več koristili Cerkvi, delali za slavo božjo in tako rešili svojo dušo!

Fantje, več boste izvedeli o delu Družbe Jezusove, če boste prebrali knjigo, ki so jo prav te dni izdali kot v spomin 400-letnice svoje ustanovitve. Knjiga stane samo 17 din, naroča se na upravi »Glasnika presv. Srca Jezusovega«, Ljubljana, Zrinjskega c. 9.

F. J.

Fantovo delo

Vsak človek ima svoj okoliš, v katerem dela. Delavec ima tovarno, kmet kmetijo, župnik župnijo, kralj kraljevino... Tako ima tudi naš fant svoj okoliš, na katerega naj se razteza njegovo delo, da bo njegovo življenje plodonosno.

Pričenjamo kar pri naši fantovski organizaciji, katere član naj bo vsak zaveden fant. V tej organizaciji naj dobi smernice fantovskega življenja. Od organizacije mora jemati, mora pa ji tudi dajati. Od nje mora sprejeti dobra načela, dati pa ji mora svojo moč, delo in voljo. Sodelovati mora pri njenih prireditvah in manifestacijah, udeleževati se sestankov in vaj, zagovarjati in širiti njena načela, pridobivati mora novih članov in utrjevati omahljivce. V organizaciji mora fant izoblikovati svoj značaj, ki mora biti neupogljiv, a vendar plemenit in dober.

Toda ne potrebujemo samo značajnih fantov, temveč tudi fante — dobre gospodarje svojega, pa tudi javnega premoženja. Da bo fant dober gospodar, mora delovati tudi v gospodarskih združenjih. Kmetski fant naj bo član Kmetske zveze in raznih zadrug, po možnosti naj se udeležuje tečajev, predavanja in strokovnih šol. Delavec naj bo član svoje strokovne organizacije, konsumne in tudi produktivne zadruge. Fantovska organizacija pa naj družijo fante iz vseh stanov in jih tako pripravlja za veliko sodelovanje vseh stanov; to bo rodilo pravičen družabni red.

Fant pa se mora seznaniti tudi z javnimi stvarmi. Poznati mora občinsko gospodarstvo in upravo, kulturne in gospodarske prilike domačega kraja, sreza, banovine, države in vsaj nekaj svetovnega gospodarstva.

Mora pa naš fant sodelovati tudi pri duhovnem življenju naroda, širiti zdravo versko življenje, prosveto, liste in knjige. Boriti se mora proti napakam, ki so se razširile med narodom. Ena takih in gotovo glavna napaka je pijančevanje, ki prizadeva našemu narodu mnogo duhovnega in materialnega zla. Da se to zlo omeji, moramo sodelovati vsi!

Poleg stanovskega, organizacijskega in prosvetnega dela pa mora naš fant najti tudi čas, da gre v pošteno družbo, se razvedri, poje in se smeji. Razvedrilo je človeku prav tako potrebno kakor hrana. Življenje brez radosti je kakor hiša brez oken — kdo bi bival v njej!

Tu je samo nekaj primerov za delo našega fanta, je pa še mnogo stvari, ki potrebujejo dela mladih moči. Naj se vsak sam ozre okrog in, kar more, naj stori! Zavedajmo se, da naš narod mnogo bolj potrebuje dobrih voditeljev in značajnih, razumnih gospodarjev kakor veliki narodi in da bomo mogli z njimi uspešno tekmovati le, če bomo imeli živo vero v Boga, dobro gospodarstvo in globoko srčno kulturo.

F. Ž.

Pomlad: Orači.

PORAVNAJTE NAROČNINO!

Framasoni

II. Ustroj.

Voditelj, »paradni«, framasonov je veliki mojster, v resnici pa je satan. Gaston (1856), eden vodilnih framasonov, je dejal: »Bog je naš sovražnik.« Ko je framason Leroux prišel v Španiji na oblast, je bila njegova prva skrb, da napove boj Cerкви. Ni mu šlo torej za to, da se uredi socialne razmere, da se popravijo resnične krivice delavcem, ne, ampak križ je moral najprej iz šol, kakor da je ta vsega kriv. Pa je nasprotno res. Ko bi se namreč ljudje hoteli ravnati po nauku Križanega, bi ne bilo nobenih socialnih krivic.

Stopnje. Člani ali »bratje« so porazdeljeni v stopnje, ki jih je 33. V čim višjo kdo napreduje, tem bolj se mu odkrivajo tajne in načrti framasonerije. Ob zadnji stopnji pride do popolnega spoznanja resnice — »do luči«.

Dve vrsti. Framasonerija se je že kmalu od začetka razcepila na dve veji: **anglosaško** in **romansko**. Anglosaška se je razširila po angleških zemljah in je zmernejša, strpnejša. Romanska se imenuje tudi škotska. Ta se je razširila po romanskih deželah, kakor Franciji, Belgiji, Italiji, južno-vzhodni Evropi in torej tudi pri nas. Ta je naravnost strupena in zagrizeno sovražna krščanstvu sploh, zlasti pa katoliški Cerкви in veri ter civilizaciji.

Sedeži ali lože so mešane ali čiste. V čistih so sami Židje (B'nei B'rith = sinovi zaveze), v mešanih pa tudi nežidje.

Nauk. Kakšen mora biti framason? Zvit, zahrbtn, hinavski, hkrati pa se mora skrbno skrivati in tajiti svojo pripadnost loži. Zato pa tudi tu velja

Zveličarjevo opozorilo: »Po njih delih jih boste spoznali«. Brez teh lastnosti bi framasoni ne mogli zlahka na krmilo. Njihov nauk je, da je vsako sred-

Masonski »barba« Adolf Mihalić z masonskimi znaki.

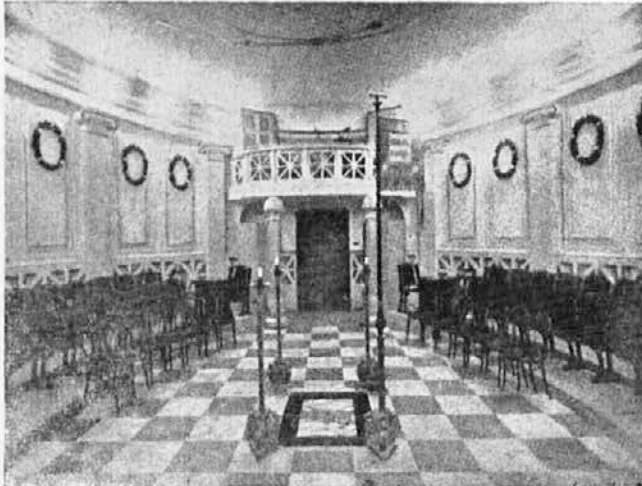
stvo dobro, da le vodi k cilju. Prav pri njih torej velja, da cilj posvečuje sredstva.

Masonska filozofija. Gesla so jim: svoboda, enakost, bratstvo. V resnici pa se mora vsak framason odpovedati svoji prostosti. Ne sme imeti več svoje volje, ampak mora slepo izpolnjevati voljo svojih višjih. Saj hočejo vsiliti svojo voljo že množici, kaj šele svojim pripadnikom! — Kot otrok liberalizma in racionalizma zametava framason vse, kar je nadnaravno, obožuje pa le um. Ta jim je bog. — Tu in tam nastopajo kot zagovorniki demokracije, v resnici pa so proti vsaki demokraciji. Saj imajo besedo samo oni, če pridejo na oblast, in postanejo popolni trinogi.

O kakšnem domoljubju pri framasonih sploh ni govora. Člani tajne organizacije so odvisni od voditeljev v drugih državah. Za domovino jim ni, njim gre le za internacionalo. Za to žrtvujejo tudi lastno domovino.

Framasonska organizacija je tajna. Čemu neki? Če je njeno delo pošteno, naj se pokaže javnosti, ako pa ni pošteno, je pa treba takim veleizdajalskim družbam enkrat za vselej napraviti konec!

(Dalje prih.)

Notranjščina masonske »delavnice« v glavni loži v Zagrebu.

Da smo pravoverni katoličani, to je naša največi sreča in čast v življenji, to bo nam tudi največi tolažba ob naši smerti (Slomšek)

Kdor slovenščino ljubi, jo čedi in lika pri sebi in pri drugih (ter govori, kakor bi rožce sadil (Slomšek)

Velik uspeh II. orodnega prvenstva ZFO

II. orodno prvenstvo, ki je bilo v nedeljo, dne 31. 3. 1940 v Kranju, je uspelo nad pričakovanje prireditelja. Naši orodni telovadci so od lanskih tekem tako napredovali, da je bilo pravi užitek gledati borbe, ki so bile dopoldne in popoldne v lepo okrašeni dvorani Ljudskega doma. Prireditev je še dvignila vzorna organizacija domačega fantovskega odseka, na katerega ramah je bila izvedba letošnjega orodnega prvenstva, in nabito polna dvorana gledalcev, ki so z zanimanjem sledili poteku borb.

V splošnem lahko trdimo, da so vsi tekmovalci od lanskih tekem zelo napredovali. **Natlačen** je razred zase na konju na šir z ročaji: ta je s svojo izvedbo presenetil vse navzoče. S tako lahkoto in fineso, kakor on izvaja svoje vaje, zlepa ne vidimo koga telovaditi. Pri **Natlačenu** smo opazili zlasti velik napredek na drogu. **Varšek** je stari rutinirani borec ter je zlasti velik mojster na drogu. S svojo nadvse uspelo poljubno vajo je zaključil lepo tekmovalje in vsa dvorana se mu je zahvalila za izvedbo. **Železnik** je približno na vseh orodjih enak in povsod precej sigurno izvede svoje vaje, kar mu vedno pripomore do prednjih mest. **Kermavner France** spada v mlajšo skupino. Je velik in precej težek, toda kljub temu ima težje vaje in se je od lanskega leta zelo popravil. Prijajo mu bolj tezne vaje. Ko bo izvajal svoje vaje še s potrebno eleganco, potem se bo lahko prerinil še bolj na prednja mesta. **Janeža** je pri tekmovalju spremljala skoraj ista usoda kakor lani v Celju. Tam, kjer bi človek najmanj mislil, ga je neslo z bradlje. Škoda, da pri tekmi ni pokazal tega, kar dejansko zna in premore, ker bi bil gotovo zboljšal svoje mesto. Ima težke vaje ter jih izvaja s priznano eleganco. **Hercig** je najmlajši med vsemi, je pa prvovrsten tekmovalcec, četudi je prvič nastopil pri tekmi. Ima vse pogoje za vrhunškega telovadca. Njegove izvedbe na konju je res užitek gledati. Izboren je tudi na

bradlji in krogih. Vidmar je tudi mnogo napredoval. Njegove izvedbe moti le premajhna finesa. Največjo smolo pa je imel **Jezeršek**. Krasno je začel svojo vajo na bradlji, toda kmalu je bilo konec. Na drugih orodjih je pokazal precejšen napredek, le na drogu mu ni hotela iti vaja izpod rok.

Tekme je vodil načelnik ZFO **Ivo Kermavner**, sodniškemu zboru pa je predsedoval **Jože Hvale**. Težko in odgovorno sodniško funkcijo so opravljali v popolno zadovoljstvo prof. Fortuna, Klinar Prosto, dr. Lavrič, Jože Pavlič, Smolej Albin in Trtnik Metod.

Pri tekmah so bili doseženi tile uspehi:

1. Natlačen Fric, Jesenice, 132.40 točk, orodni prvak za l. 1940.
2. Varšek Ivo, Ljubljana-Vič, 119.50 t.
3. Železnik Franc, Jesenice, 115.10 t.
4. Kermavner France, Kranj, 114.20 t.
5. Janež Karel, Dolsko, 112.0 t.
6. Hercig Ivan, Celje, 107.40 t.
7. Vidmar Miroslav, Jesenice, 98.40 t.
8. Jezeršek Ivko, Komenda, 90.60 t.

Prvaki na posameznih orodjih:

Drog: Varšek Ivo 29.3 t.

Bradlja: Natlačen Fric 28.2 t.

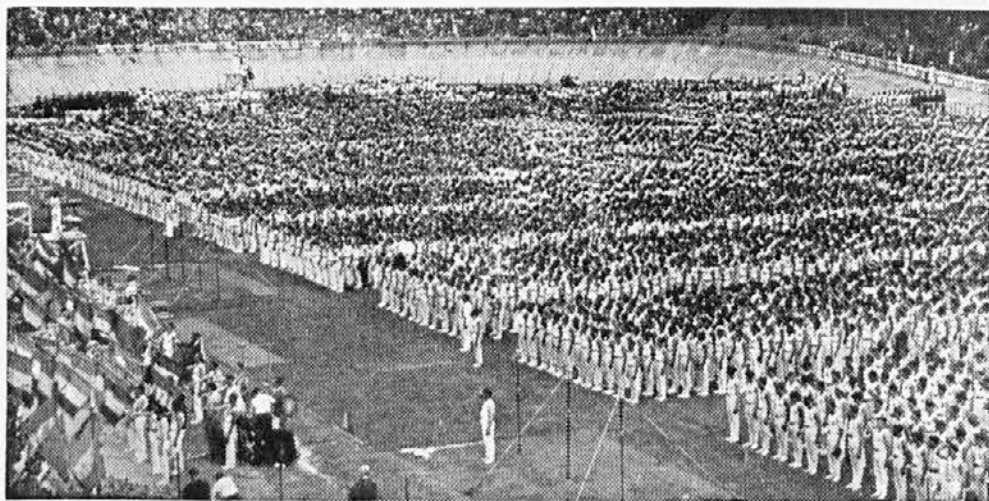
Konj z roč.: Natlačen Fric 29.1 t.

Krogi: Natlačen Fric 28.1 t.

Poljubna prosta vaja: Janež Karel 19.2 t.

Po tekmi se je zahvalil predsednik ZFO dr. Žitko tekmovalcem za njihov trud in uspehe, nakar je br. Hvale razglasil izid tekmovalja, br. Kermavner pa je razdelil posameznim tekmovalcem lepa darila ter plakete, katere so poklonili ZFO, Mestna občina Kranj, Joško Zabret, Franc Gorjanc ter č. g. dekan Matija Škrbec. Nato se je s fantovsko himno zaključila prireditev, kakršne Kranj še ni videl.

Ivo Kermavner.

Mednarodne tekme v Parizu 1937. Zbor francoskih telovadcev.

Svečano poudarjamo, da morajo vladati v gospodarskem življenju katoliška npravna načela socialne pravice in ljubezni.

O higieni oblačil in oblačenja

5. Menjavanje obleke in perila.

Velja si zapomniti, da naj se menjava in letnim časom oz. vremenskim spremembam prilagoja le vrhnja obleka, dočim naj bo spodnja obleka (perilo) v glavnem skozi vse leto ista. Namen perila ni v prvi vrsti v tem, da nas greje oz. ohlaja, marveč da varuje vrhnjo obleko pred umazanjem od izločanja kožnih žlez znojnic in lojnic. Zato je treba perilo **redno menjavati**, to se pravi obleči sveže in čisto, kar naj se dogaja vsaj enkrat tedensko, po potrebi tudi večkrat (v hudi vročini, pri močnem potenju itd.). Seveda se je treba pred preobleko dobro umiti ali skopati. — Umazano perilo je zamaščeno in ovira izhlapevanje in dihanje kože, kar je že samo po sebi kvarno za zdravje, razen tega pa umazanija še pospešuje razvoj bolezenskih klic in slabi telesno odpornost. — Tudi **škrobljeno perilo** ni zdravo, ker ovira kožno delovanje in zadržuje toploto v telesu. — Nezdruživa je navada, da menjavamo poletno in zimsko perilo, ali da nosimo pozimi celo dvojno perilo. To je namreč nepotrebno, ker se vremenskim spremembam prilagoja vrhnja obleka, razen tega pa ta razvada telo pomehkuži. Prav tako ni priporočljiva pretirana nošnja maje, jopičev, puloverjev in svitrov. Doma naj te varuje mraza in prehlada pravilna sobna toplota, na prostem pa gibanje, topla zimska obleka in plašč.

Glede menjavanja vrhnje obleke velja tale zelo koristni nasvet: V jesenski dobi se oblači čim dalje poletno, v pomladanski dobi pa čim dalje zimsko! — Naj te prvi hladnejši jesenski dan ne zapelje, da bi zamenjal lahko poletno obleko s toplo jesensko ali zimsko. Prav tako ob toplejšem pomladanskem dnevu ne sleci toplega jopiča ali plašča. Na ta način bi si najprej nakopal prehlad in bolezen. Telo se mora namreč prav počasi prilagoditi močnejšemu ali slabšemu odajanju toplote, ki ga povzročimo z menjavanjem obleke.

Izogibaj se tudi vsakemu pretiranemu **ravnanju po modi**, ki je kujava kakor vreme. Bodi v tem pogledu resen in ne gizdalinski! Okus in dostojnost naj ti bosta vodilo tudi pri oblačenju.

M. Wraber.

DOPISI

DOLENSKE TOPLICE

Pretekli mesec smo izgubili duhovnega voditelja č. g. Geohelija Jožefa, kaplana. Odšel je za župnega upravitelja na Zaplano. Svojemu ustanovitelju je FO in DK prav globoko hvaležen. Na vsakotedenskih sestankih skozi štiri leta smo slišali od svojega duhovnega

voditelja toliko lepega in poučnega. Njegova zasluga je, da naš FO šteje danes 35 zaveznih katoliških fantov, DK pa 30 deklet, mladev in mladenk je okrog 80. Slovo od našega duševnega voditelja je bilo prav prisrčno. V imenu FO se je od njega poslovil predsednik Pogajen Avgust. V imenu DK pa se je poslovila predsednica Gorše Amalija. Pred tednom dni pa smo dobili

Fantovski odsek Toplice.

novega kaplana č. g. Mavca Jakoba, ta je rade volje prevzel mesto duhovnega voditelja pri FO in DK.

Č. g. Geoheliju Jožefu želimo na novem službenem mestu obilo božjega blagoslova.

MEDIJA — IZLAKE

Pred tremi meseci se je na pobudo in z delom funkcionarjev našega odseka ustanovil v naši neposredni bližini nov FO v Kolovratu. Volja članstva, pomoč našega odseka in vsestransko razumevanje drugih odločujočih činiteljev je nam vsem porok, da bo odsek rastel in delal, čeprav v: »trudu in znoju«, toda: »k soncu in svetlobi« do zmage! Bratje Kolovračani, korajžno na delo!

Pred kratkim je umrl naš član komaj 19 letni Nejče Drnovšek. Na njegovi zadnji poti smo ga spremili bližini v kroju z našo novo zastavo, ki je njega prvega spremljala v onostranstvo. Ob odprtem grobu se je od njega poslovil z vznesenim govorom br. predsednik Nejče, naj ti bo lahka čemšeniška zemljica, žalujčim naše sožalje! Slavko.

FO KOLOVRAT

V novembru smo imeli občni zbor in izvolili odbor s predsednikom br. Jogrom Francem. Odsek šteje 22 članov in 19 mladcev. Na Kres je naročenih 17 članov. Vsak četrtek imamo člani sestanke. Na sestankih, ki trajajo navadno do kar tri ure, obdelavamo snov iz knjižice »Fantov. sestanek«, potem nam g. duh. vodja pove nekaj duhovnih misli za čez teden, nato telovadimo. Neročno je le to, ker nimamo lastnega prosvetnega doma, ampak moramo imeti dvorano v najemu. Toda to nas ne vznemirja in delamo navdušeno, ker vemo, da le z delom in lastnimi žrtvami bomo mogli biti nekoč v lastnem domu. Andrej.

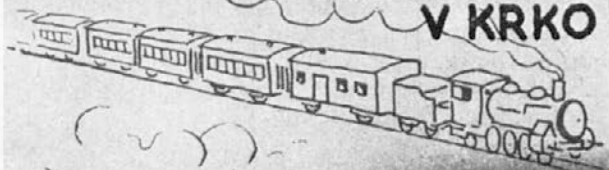
SMUČARSKÉ TEKME V KAMNIKU

FO v Kamniku je s sodelovanjem odsekov Mekinje in Tunjice priredil dne 3. marca smučarske tekme za člane, mladce in naraščaj. Za tekme je vladalo veliko zanimanje, saj se je na startu javilo kar 37 tekmovalcev.

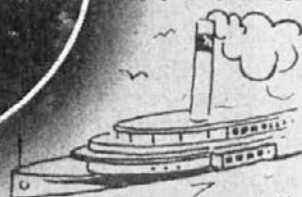
Zjutraj ob osmih je bila skupna sv. maša, nato zrebanje startnih številk, ob devetih pa so že prvi odsmučali. Proga za člane je bila dolga 14 km in jo je prevozil br. Vrhovnik iz odseka Tunjice v 1 uri 4 min. 36 sek. Dosedanji najboljši smučar za dolge proge br. Janežič Jože iz Kamnika se je moral zadovoljiti z drugim mestom s časom 1 uro 5 min. 41 sek. Kot tretji pa je bil br. Zobavnik iz Tunjice.

UDELEŽITE ^{se} Romanja

NA GROB SV. EME
V KRKO

K MARIJI
NA OTOK

IN H GOSPE SVETI

V DNEH OD 28-29 JUN. 1939

Letošnje romanje

na grob sv. Eme v Krko na Koroško bo že 28. in 29. junija, da se tako poklonimo naši svetnici prav na njen smrtni dan; umrla je namreč 29. junija 1045.

Spored romanja:

Odhod iz Ljubljane 28. junija ob 7. zjutraj. Okrog 12. prihod v Celovec; vožnja s tramvajem k Vrbskemu jezeru in s parnikom do Marije na Otoku, kjer bodo večernice in kosilo. Okrog 6. zvečer povratek v Celovec in odhod proti Krki, kamor dospemo ob pol 9. S kolodvora do svetišča lurška procesija, nato pridiga in pefe lifanije z blagoslovom, večerja in počitek.

Na praznik se prično svete maše že ob 5. Vmes bo na razpolago dovolj slovenskih spovednikov. Ob 8. sv. maša s pridigo in blagoslov oči s prstanom sv. Eme. Ob 11. odhod iz Krke proti Gospe Sveti, kjer bodo ob 1. večernice, nato kosilo in ogled Gosposvetskega prestola. Ob 4. odhod od Gospe Svete skozi Celovec in Jesenice proti Ljubljani.

Stroški

Po jugoslovanskih železnicah bo verjetno tudi letos dovoljena polovična voznina do državne meje pri Jesenicah. Vsi ostali stroški pa bodo znašali din 145.- V to vsoto je vračunan potni list, vožnja od meje do Krke in nazaj, tramvaj v Celovcu, vožnja s parnikom po Vrbskem jezeru, skupno prenočišče na slami in preprosta hrana. Kdor bi želel prenočišče na postelji, doplača din 18; za boljšo hrano pa din 25, oz. din 35.- Vsak romar prejme brezplačno kratek „Vodič po Koroškem,“ ki ga bo opozarjal na znamenitosti in kraje po poti.

Prijave

Prijaviti se je najkasneje do 12. junija ravnateljstvu salezijanskega zavoda na Rakovniku v Ljubljani. V prijavi je navesti: ime in priimek, poklic, kraj in datum rojstva, pristojno občino ter točen naslov. Priložiti je dve sliki v velikosti 4 x 5 cm. Hkrati s prijavo je treba poslati tudi denar, najbolje po položnici števil. 10.590, glaseči se na Salezijanski zavod Rakovnik - Ljubljana.

Dovoljenja okrajnega glavarstva za potovanje v Nemčijo letos ni treba pošiljati, ker ga bo vodstvo romanja poskrbelo za vse udeležence. Le državni uradniki naj si svoja dovoljenja sami poskrbe.

Romarjem priporočamo,

naj s prijavi pohite. S tem namreč omogočijo vodstvu, da more romanje organizirati v splošno zadovoljstvo vseh udeležencev.

Istotako priporočamo romarjem dva življenjepisa sv. Eme. Obširnejši in ilustrirani življenjepis izpod peresa g. župnika Veiderja stane 10 din; krajši, ki so ga prinesle salezijanske „Knjižice“, pa 1 din. Oba je mogoče naročiti na Rakovniku.

FO Kamnik. Tekmovalci pred startom.

Mladci so imeli progo 7 km in jo je prevozil v 35 min. 55 sek. br. Golob Miha iz Mekinje, drugi je bil br. Letnar, tretji pa Janežič Božo iz Kamnika.

Naraščaj je tekmoval na progi dva km. Prvi je bil Dolenc Albin (Kamnik) s časom 14 min — sek., drugi Letnar Ivan (Mekinje), tretji Gradišek Pero (Mekinje).

Po teku je bilo tekmovalje štafet na progi 4x2 km. Prva (Kamnik) s časom 47 min. 41 sek., druga (Tunjice) 49 min. 25 sek., tretja (Mekinje) 53 min. 7 sek.

Po tekmovalju so se sodelujoči zbrali v telovadnici pri razglasitvi rezultatov in razdelitvi daril. Prva pri članih in mladcih sta prejela smučič, druga smučarske palice, tretja pa diplome. Prvi med naraščajniki je prejel smučarske palice, drugi okovje za smučič, tretji pa hranilnik z nekaj vsebine. Za tekmovalje štafet pa je poklonil kamniški župan g. Nande Novak zmagovalcu krasen prehodni pokal. S fantovsko himno je bila lepa prirediteljev zaključena.

PISMO IZ ZEMUNA

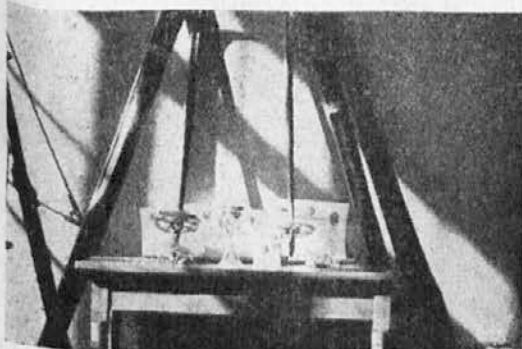
Bratje, da delate, se vidi iz Vaših poročil v Kresu. Akademije po vseh odsekih so najboljši dokaz Vaše delavnosti in požrtvovalnosti. Zato ni dvoma o uspehih pridnega dela. Vojna vihra, ki divja po svetu, nas priganja v negotovost. Na drugi

strani pa tudi brezbožniki ne držijo križem rok. Tudi ti vedo, da je prav sedaj čas žetve. Zato so podvojili svojo propagando, preplavili svet s svojimi idejami. Stojmo budno na straži, pa bomo zmagali! Naj postanejo naši prosvetni domovi strazarska mesta, fantje v njih pa strazarji, da ne prestopijo praga oni, ki imajo namen razrahljati naše odseke po dobro zamišljeni taktiki.

Bratje! Zopet je prišla pomlad. Zopet boste udarili na plan, pomerili se med seboj na tekmah. Da niste spali v zimi, to bodo pokazali Vaši uspehi. O, kako radi bi tudi mi stopili med Vas, ko po tolikem času vedno bolj čutimo potrebo organizacije. Toda dve stvari sta, radi katerih nam ni težka vojaška suknja. Prvič ker služimo kralju, drugič ker služimo edino pravi in svobodni domovini, katere sinovi smo. Domovina Vas zopet kliče. Kakor vsako leto, tako letos še prav posebno. Mnogo odsekov bo težko pogrešalo svoje dobre člane, svojega predsednika ali načelnika, ki bo pozvan pod puško. Marsikateremu bratu bo žalost napolnila srce ob misli na slovo, ko bo moral zapustiti delo, za katerega je tako gorel v trdni zavesti, da mu je to edina prava pot, po kateri varno stopa v življenje.

Pa vse to bo minilo. Zopet bo prišel čas, ko bomo rekli: nazaj v planinski raj, nazaj med brate in sestre enih misli, tam bomo zopet gradili domu slavo in čast. — Bog živi!

Stanko Pirnat.

FO Kamnik. Darila zmagovalcem.

UREDNIKOVI POMENKI

K. J. v Gorjah. — Tvoj sestavek Prijatelji je sicer zelo pomemben za fantovsko življenje in zelo vzgojen, ali oblikovno nikakor ni zrel za objavo. Morda predelanega ob priliki objavim. Je pa tu in tam malo preveč osebno natančen, saj veš, kaj s tem mislim. Prav o tem in podobnih vprašanjih je sedaj ZFO izdala prelepo in nadvse poučno knjigo V življenje. Beri jo sam, berejo naj jo vsi »prijatelji« in sploh vsi naši fantje, pa bo podobnih zabod med fanti kaj kmalu mnogo mnogo manj in bodo, kar Bog daj, sčasoma med našimi katoliškimi fanti povsem izginile!

M. Š. v Celju. — Nekaj se huduješ, da Ti nisem odgovoril. Res je, dopis sem dal podzvezi v Celju, Ti bo že ta odgovorila. Da ne bo pozabila, jo pa še sam spomni, saj si zelo blizu nje! — Sedaj pa Tvoja ostra, a zelo krivična kritika Kresa samega. Praviš, da Ti je nerazumljiva pohvala v Kresu v eni izmed prejšnjih števil. Natolcuješ celo pisca tiste pohvale, da se gotovo zelo malo bavi z literaturo! Koliko se pa Ti? Tisti pisec je namreč že akademik in se je torej že najmanj osem let skozi vso gimnazijo bavil z literaturo. In od takega izobraženega akademika pač sme Kres objaviti pohvalno oceno, ali ne? O ošabnih pa pravi samo sv. pismo, saj veš, kako pravi, ne bom ponavljal; kako blagruje krotke, Ti je pa menda še bolj znano! In naš veliki Prešeren je nekoč dejal: »Le čevlje sodi naj Kopitar!« Kajne, da je tako dejal, saj poznaš slovensko književnost?! — Dalje Ti ni vseč, da Kres priobčuje samo fantovske slike. To je pa tako: prvič je to sklep ZFO in kot discipliniran član veš, kaj Ti je storiti, drugič je pa Kres glasilo slovenskih fantov, dekleta imajo pa svojo Vigned, da tamkaj objavljajo svoje slike, ali ni to v redu? — Tožiš tudi, da se fantje uče sedaj samo gimnastike in lahke atletike, proste vaje pa zanemarjajo. To gotovo ni v redu, ali zopet ne vem, kaj je pri tem zakrivil Kres ali pa njegov urednik? Kar red naredi pri tistih odsekih, saj imaš zelo tehtno besedo! — Sliko sem oddal, da jo bodo kliširali, samo zopet ne vem, če bo klišje uspel! Da ne boš potem zopet mene delal krivega! — Tvoj članek o lahki atletiki bom pa priobčil takoj, ko mi bo čas in prostor dopuščal. Pozdravljen, pa ne zameri mi, če je kaka beseda preostra, odgovoril sem kakor si pisal Ti!

K. A. v Cerkljah. — Tudi Ti si precej oster kritik, a ker iz ljube-

IUAN NOUAK

Novela iz spomladi pred majniško deklaracijo. — Spisal Ivan Čampa.

»Čuden človek je to in zdi se mi, da ne bi bilo dobro imeti opravka z njim. Že zdavnaj bi mu bili odpovedali stanovanje, pa se bojimo, da bi se nam na ta ali oni način maščeval. Zdi se mi, da je policijski zaupnik in s takimi ni dobro pihati kaše.«

Novak se je skoraj zdrznil ob teh besedah. Podatki, ki jih je dobil o svojem novem znancu, so se mu zdeli nadvse pomembni. Vendar ni na noben način izdal pred dekletom tega. Skoraj nekam nemiren je postal in nič več ga ni vzdržalo v uti. Ponudil je deklici knjigo, ki jo je prej bral, in se z nepomembnim opravičilom odstranil z vrta.

Komaj je stopil v svojo sobo, ga je že začutil njegov tovariš, ki je bil danes buden. Ne da bi kaj potrkal, je stopil iz svoje sobe v Novakovo. Nekoliko je pogledal okrog sebe, potem pa začel brez uvoda, ne da bi se zmenil za Novakovo prijaznost, ko mu je ponudil stol.

»Zdi se mi, gospod Novak, da se nekoliko preveč zanimате za gospodično, s katero ste pravkar govorili v uti. Povedati vam moram, da nimate do nje najmanjše pravice, zakaj pred vami sem bil tukaj jaz in ne bom vam podrobneje pripovedoval, kako in kaj. Zapomnite si, prosim, samo to, da vam ne priporočam, spuščati se v kakšne stvari, ki bi imele za posledico, da bi imeli potem opraviti z menoj.«

»Oprostite, gospod, nisem vedel za vse to. Če mislite, da bo bolje, ako z gospodično v bodoče ne govorim, potem vam z lahkim srcem obljubim, da se bom izogibal vsake prilike, ki bi se mi nudila za pogovor.«

Oni je samo prikimal, češ, da je vzela na znanje. Potem je brez pozdrava odprla vrata v svojo sobo in izginil.

Naslednje dni je živel Novak popolnoma po redu, ki si ga je določil prvi dan. Vsako jutro je redno odhajal okrog pol osmih od doma in se proti eni popoldne vračal. Kdaj pa kdaj ga je prestregla njegova stara gospodinja in spregovorila z njim nekaj besed. Videti je bilo, da se ji je zelo priljubil. Vendar študent ni kazal posebnega veselja, da bi se s komer koli dalj časa razgovarjal. Ljubil je samoto. Včasih je vse popoldne predsedel s svojimi knjigami v leseni utici na vrtu. Če je opazil, da se mu bliža gospejina vnukinja, se ji je previdno umaknil. Obljubil je svojemu sostanovalcu, da ne bo iskal prilike za razgovor z njo, in sklenil je, da se bo tega držal. Ni maral, da bi zaradi njega nastal v tem tihem domu kakršen koli prepir.

Videti je bilo, da mu življenje tu gori dobro dé. Njegov bledečni obraz je spet dobil barvo in tudi sicer si je opomogel. Gospodinja je bila tega vesela. Ker je videla, da je fant molčeč, ga ni več toliko nadlegovala z ogovarjanjem. Kljub temu pa ji je bilo nepojmljivo, kako je mogoče, da je mlad človek tako zagrenjen in molčeč. Saj bi se le moral udati v usodo in vsaj malo pozabiti očeta. Tako si je mislila. »Ne, ne, ta fant mora imeti nad seboj nekaj drugega! Bog si ga vedi, kaj mu je!« Kakor jo je imelo, da bi bila izvedela za njegovo skrivnost, tako ni imela zaradi njegove resnosti in mračnosti moči, da bi ga bila o priliki o tem povprašala.

Nekega dne je bil Novak silno nemiren. Bilo je nekaj dni po velikonočnih počitnicah, ki so bile tisto leto precej zgodnje. Dijaki so se bili že vrnili v mesto. Novak pa je preživel vse počitnice v Ljubljani. Ni imel denarja, da bi bil šel domov. Tistega dne je vse popoldne vznemirjen hodil po vrtu in se spet vračal v sobo. Nikjer ni mogel dobiti pravega obstanka. Zdaj pa zdaj je odprl omaro, kjer je imel spravljeno perilo, in nekaj iskal po njej. Potem je spet previdno zaklenil in se lotil drugega posla. Za knjige mu danes ni bilo.

Gospodična je to opazila. Strašno jo je imelo, kaj mu je. Hotela mu je na vsak način pomagati, zakaj prepričana je bila, da trpi. Previdno se mu je približala, ko se je mudil med gostim drevjem ob plotu na skrajnem robu vrta.

(Dalje prih.)

zni do našega glasila tako sodiš. Ti hočem pojasniti svoje mnenje, ki se seveda ne more ujemati s Tvojim. Kresu očitaš, da mnogo preveč piše o telovadbi in o športu, da s tem odbija od sebe kmečke fante, da ne posveča dovolj pažnje vsakemu poštenemu fantovskemu delovanju, da mu manjka člankov o lepem vedenju, o lepem petju in še o drugih potrebnih stvareh. Sel sem in pregledal prvih osem števil letošnjega Kresa, pa sem se takoj prepričal, da delaš listu krivico, kajti doslej je bilo napisanih nič manj kot 39 verskih in vzgojnih člankov, športnih in telovadnih pa samo 14. Torej si dobil popolnoma napačen vtis, če trdiš, da Kres smatra za dobrega fanta samo tistega, ki najbolj akrobatsko telovadi, kakor sam praviš. Drugič nikakor ne more biti res, da bi zaradi teh člankov o telovadbi in športu Kres kmečke fante odbijal od sebe in od organizacije, kajti prav za te je telovadba tudi zelo potrebna, kakor lahko bereš prav v tej številki v članku načelnika Kermavnerja. Kresu bi mogli torej k večjemu očitati, kar se je tudi že zgodilo, da ima le preveč verskih in vzgojnih člankov, pa premalo telovadnih in športnih. Ker je Tvoja kritika prav nasprotna od teh očitkov, sledi za urednika edino pravilen sklep: vsakega nekaj, pa bo prav, vsem pa seveda Kres ne bo nikdar ugajal in ustregel, saj pravijo, da celo Bog ne more vsem ustreči. V letošnjem Kresu res imate vsega dovolj, edino leposlovnih sestavkov in pesmic je premalo, kar pa ni urednikova krivda, ampak pomanjkanje prostora. Tudi članki, ki jih še pogrešaš, bodo s časom prav gotovo še prišli na vrsto, vse naenkrat pač ne more v eno samo številko. Nekaj dobiš v eni, nekaj v drugi, sčasoma bo pač kolikor mogoče vsem ustrezno. Končno naj Ti razodenem še to, da vsebina Kresa nikakor ni odvisna samo od urednika, ampak od celega uredniškega odbora, ki ga sestavljajo številni delavni in izobraženi voditelji iz centralnega odbora ZFO in še drugi strokovnjaki. In na sejah tega odbora, ki se sestaja prav vsak teden, podrobno pretresemo vsako prošnjo in željo in ji po možnosti prav gotovo ustrezemo. — Tvoj dopis pa je bil že med tem časom v Kresu priobčen.

Izdaja Zveza fant. odsekov. — Urejuje Fr. Jesenovec, Ljubljana. — Za uredništvo odgovarja A. Trontelj C. M., Groblje - Domžale. — Tiska Misijonska tiskarna Groblje - Domžale (Trontelj C. M.)